

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

MOEDER MOET TROUWEN

Volks blijspel in drie bedrijven

door

Herman van Damme

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2696

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *MOEDER MOET TROUWEN* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN VAN DAMME* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/039
ISBN 978-90-385-07347

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Herman van Damme
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren (twee mannenrollen worden gedoubleerd))

KRIS : Succesvolle” advocate, die in geldnood zit. Haar stijl is verfijnd. Ze is rad van tong maar erg snel op haar tenen getrapt. Door haar Moeder wordt ze beschouwd als de trots van de familie. Ze voelt zich dan ook verheven boven andere mensen.

RIA : Zij is de zus van Kris en bijna volledig haar tegenpool. Het is een gemoedelijk, bemoederend type. Ze is erg gevoelig. Niettegenstaande dat kan ze behoorlijk uit de hoek komen als zij in een lastig parket komt.

MOEDER : In het stuk wordt zij beschreven als “een Brabants trekpaard”. Het is een grote, sterke vrouw met een stem die iedereen het zwijgen kan opleggen. Het charisma dat zij uitstraalt dwingt bij iedereen respect af. Iedereen is bang voor haar. Toch schuilt in deze vrouw een warm hart.

SLOEF : Hij is de man van Ria. Zijn motto is “Liever lui dan moe”. Als hij op tijd en stond zijn pintje krijgt is hij best tevreden. Hij lijkt de idioot van de familie, maar of hij echt zo stom is als hij eruit ziet is nog zeer de vraag.

AGENT 1 + 2 : In het eerste bedrijf zijn het gewoon twee agenten die dolgraag promotie zouden maken, maar omdat zij niet op de eerste rij stonden als het verstand werd uitgedeeld, lijkt dit een ijdele droom,...of toch niet?!

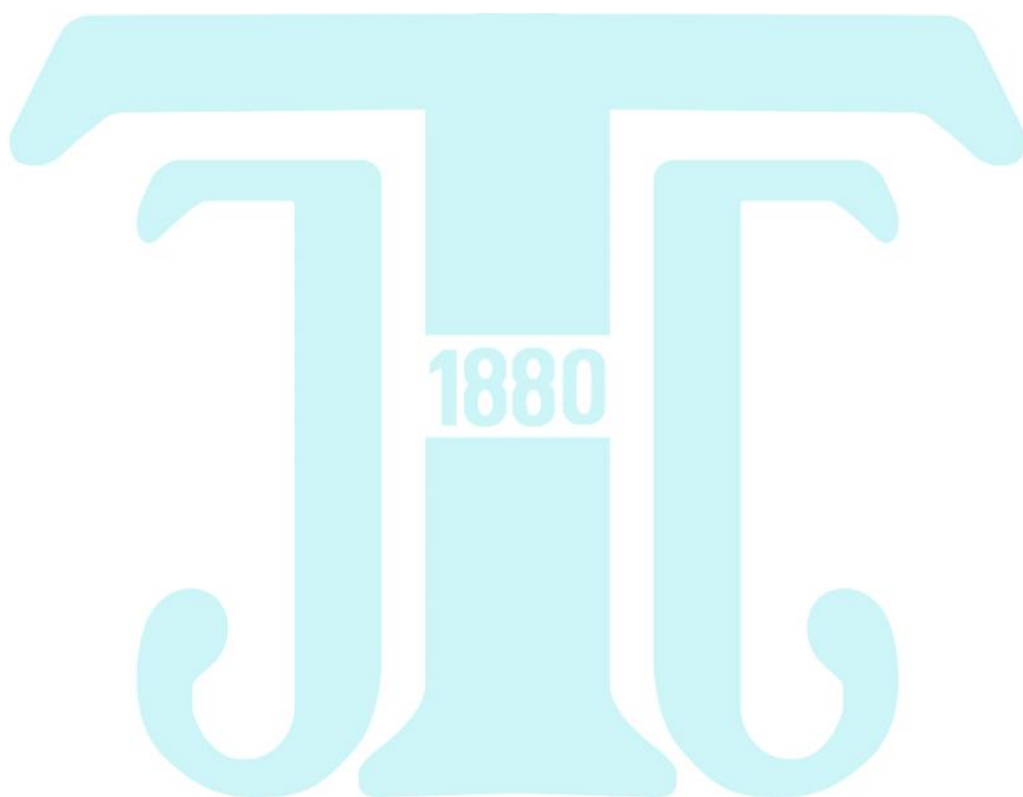
PINGELAAR : Hij wordt beschuldigd van fraude, ook al beweert hij onschuldig te zijn. Dit wordt echter door iedereen, vooral door zijn advocaat Kris Van Doren, in twijfel getrokken. Behalve door moeder... Toeval misschien?

ALEXANDRE : Een van de kandidaat trouwers. Hij doet zich voor als een Frans rentenier. Hij is heel charmant, goed gemanierd, drinkt graag champagne (ook al is hij geen kenner) en hij houdt van vrouwen. Uiteindelijk blijkt hij één van de agenten te zijn.

GIERIGAARD : Hij is de tweede kandidaat. Van aangezicht lijkt hij als twee druppels water op Alexandre (werk aan de winkel voor de grimeurs !!). Hij doet zich echter voor als een herenboer, die het echter niet zo nauw neemt met de etiquette en zeker niet met zijn kledij. Hij mag gerust opdraven in een versleten overall en vuile rubber laarzen. Uiteindelijk blijkt hij de tweede agent te zijn.

DECOR

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van een gerenommeerde advocate. Enige luxe en een stijlvolle inrichting zijn zeker gepast. Daardoor zal het schrill contrast met een paar personages beter uitkomen. In de fond van de scène wordt een raam voorzien, evenals de toegang tot de gang of, afhankelijk van de mogelijkheden, rechtstreeks de buitendeur. Links wordt er een deur naar de keuken voorzien, aan de rechterkant een deur die leidt naar de slaapvertrekken. Het meubilair moet getuigen van goede smaak. Een paar zetels, eventueel bijzettafeltjes (die kunnen gebruikt worden als “poker tafel”) en een paar stoelen vormen de basis. De sfeerschepping en de verdere inrichting laat ik over aan de fantasie en de inzet van de regie en zijn medewerkers.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek open gaat, is de scène volledig donker. Het is nacht. Uit de verte horen we een sirene dichterbij komen. Stilaan wordt ook een blauw zwaailicht zichtbaar. Blijkbaar houdt de combi halt voor de deur. Er wordt gebeld, maar op het eerste moment is er geen reactie, vervolgens wordt er luid op de deur gebonsd. Uiteindelijk verschijnt Kris, in nachtgewaad, op het toneel. Ze steekt het licht aan en...)

KRIS : Ja, ik kom...Wie is daar?

AGENT 1 : Wij zijn het mevrouw, doe de deur maar open.

KRIS : Wij? Wie zijn "wij"?

AGENT 1 : Oh excuseert meester Van Doren, wij zijn twee agenten die een zekere meneer Sloef bij u komen afleveren.

KRIS : *(Geschrokken)* Sloef? *(Ze opent de deur. De twee agenten komen binnen, gevolgd door Sloef, die eveneens in nachtkledij is, inclusief een slaapmuts. Hij is duidelijk nog niet goed wakker).* Weten jullie wel hoe laat het is.

AGENT 2 : Inderdaad meester, het is nu precies 2 uur en zestien minuten.

AGENT 1 : Nee, beste collega, je klok loopt duidelijk voor. Het is nu precies 2 uur en vijftien minuten.

AGENT 2 : Bijlange niet. Mijn uurwerk loopt op de seconde juist.

AGENT 1 : Als dat werkelijk zo is, dan kan jij de klok niet lezen, want het is nu precies 2 uur en zestien minuten.

AGENT 2 : Dat heb ik daarnet toch ook gezegd.

AGENT 1 : Ja, maar toen was het nog maar twee uur en vijftien minuten.

AGENT 2 : Luister eens hier, als ik zeg dat het...

KRIS : Heren, luister, of het nu vijftien minuten na twee is of zestien minuten na twee, dat maakt voor mij geen verschil. Zeg mij liever wat jullie hier in het holst van de nacht komen doen?

AGENT 1 : Zoals ik daarnet al zei, komen wij meneer Sloef bij U afleveren.

KRIS : *(Tegen Sloef)* Wat heb je nu mispeuterd?

SLOEF : *(Slaperig)* Niets, ik...

AGENT 2 : Niets? Meneer noemt dat niets?

AGENT 1 : Denkt meneer nu werkelijk dat hij zo maar in pyjama over straat mag wandelen?

AGENT 2 : En dat in het holst van de nacht?

SLOEF : Overdag draag ik geen pyjama.

AGENT 1 : En dat terwijl hij luid de “Brabançonne” aan het janken was.

SLOEF : Ik kan, als Belg, toch moeilijk de “Marseilleise” lopen zingen hé.

AGENT 1 en 2 : De watte?

AGENT 1 : Bolognese, dat ken ik, maar van Marsei...eh dinges...heb ik nog niet gehoord.

AGENT 2 : Vertel liever wat er echt aan de hand is.

SLOEF : Ik was bang.

AGENT 2 : Ochottekes, meneer was bang.

AGENT 1 : Van wat was meneer bang?

SLOEF : Dàt weet ik niet, maar iedere keer als ik alleen in het donker buiten kom ben ik bang.

KRIS : Een held is hij nooit geweest.

AGENT 2 : Dus jij kent dat heerschap?

SLOEF : Natuurlijk, zij is...

AGENT 1 : Luister eens vriend, nu moet jij zwijgen. Mijn collega heeft de vraag gesteld aan mevrouw, dus moet zij antwoorden.

AGENT 2 : Anders wordt dat veel te gecompliceerd voor ons.

AGENT 1 : Mevrouw, ik luister.

KRIS : Uiteraard ken ik die man. Hij is mijn zwager.

AGENT 1 : Dat geeft hem nog altijd niet het recht om in pyjama over straat te lopen...

AGENT 2 : ...terwijl hij de Brabançonne aan het zingen is.

SLOEF : Ja, maar het is een noodgeval !!!

KRIS : Sloef, wat is er gebeurd?

AGENT 1 : Niet door mekaar spreken hé, want dat...

AGENT 2 : ...is veel te gecompliceerd voor ons.

AGENT 1 : Juist. Ik stel voor dat we eerst een verklaring van Sloef...

SLOEF : ...van Meneer Sloef...

AGENT 1 : ...van Meneer Sloef...opnemen. (*Op dat moment worden zij via een draagbare radio opgeroepen*). Lap wat is er nu weer? Hallo, met Alfa Opa Moemoe...ja...waar?...Dat is dan al de tweede deze nacht...O.K...over and out.

AGENT 2 : Wat scheelt er?

AGENT 1 : Kom jongen, we zijn hier weg. Er loopt blijkbaar nog iemand in zijn slaaptenu op straat.

KRIS : Dat lijkt tegenwoordig erg in de mode.

AGENT 2 : Wat gaan we doen met de verklaring van meneer Sloef?

AGENT 1 : Meneer Sloef, jij komt morgen om negen uur naar ons bureau, begrepen?

SLOEF : Maar dan slaap ik nog.

AGENT 1 : Ik ook.

SLOEF : Maar dan kan ik toch beter wachten tot wanneer jij ook wakker bent.

AGENT 2 : Dan zal je nog lang kunnen wachten jongen. Hij is al vijftien jaar bij de politie en ik heb hem nog nooit wakker geweten.

AGENT 1 : Breek mijn mond niet open hé. Kom, we zijn er vanonder. Dus Sloef, niet vergeten, morgen om negen uur. Nog een goede nacht madame.

AGENT 2 : Van mij hetzelfde.

KRIS : Dank je wel. (*Ze laat beide heren buiten, intussen gaat Sloef naar de keuken en hij komt terug met een flesje bier. Hij neemt het biersleuteltje, dat hij als een medaille rond zijn nek draagt, en ontkurkt het flesje. Intussen horen we de sirene van de combi opnieuw aanslaan, evenals het blauwe zwaailicht, en stilaan verijdert de wagen zich. Kris komt terug binnen*). Sloef, jij gaat om twee uur 's nachts toch geen **bier** drinken.

SLOEF : Van water krijg ik buikpijn.

KRIS : Begin ook niet simpel te doen hé.

SLOEF : Ik ben simpel geboren en onnozel gewiegd. Wat voor resultaat kan je dan verwachten.

KRIS : Goed, doe wat je niet laten kan maar vertel mij waarom jij in het holst van de nacht de hele buurt in rep en roer zet en wat dat noodgeval inhoudt waar jij het daarnet over had.

SLOEF : (*Hij kijkt haar verdwaasd aan*)Dat zijn twee vragen ineens.

KRIS : En dan?

SLOEF : Dat is voor mij ook te gecompliceerd.

KRIS : (*Ongeduldig*) Los de vragen dan één voor één op.

SLOEF : Ik zal proberen. (*Hij zwijgt*)

KRIS : (*Verbaasd*) Waarom zeg je niets?

SLOEF : Ik weet niet welke vraag ik eerst moet beantwoorden.

KRIS : (*Zij is de wanhoop nabij*) Hoe mijn zus Ria dat bij jou al vijftien jaar heeft kunnen uithouden, dat is voor mij een raadsel.

SLOEF : Ons Ria begrijpt dat ook niet.

KRIS : Sloef a.u.b., vertel mij nu eens kort en bondig wat jij hier komt doen, want ik wil deze nacht nog gaan slapen. Ik heb morgen een heel moeilijke zaak te pleiten.

SLOEF : Dat zal niet gaan.

KRIS : Hoe dat zal niet gaan? (*We horen en zien de combi opnieuw naderen. Het geluid en de blauwe lamp vallen uit*)

SLOEF : (*Hij kijkt aan het raam*) Ze zijn daar terug.

KRIS : Dat hoor ik ook wel.

SLOEF : Waarom doe je de deur dan niet open?... (*Kris gaat naar de gang*) Dan heb ik de tijd om nog een pintje te drinken. (*Hij gaat naar de keuken en komt "gewapend" terug. Net op het moment dat hij van het flesje wil drinken komt Ria de kamer binnengestormd, gekleed in nachtgewaad, inclusief krulspelden en haarnetje. Zij neemt het flesje uit de handen van Sloef en drinkt het in één teug leeg. De agenten en Kris zijn intussen ook binnen gekomen en slaan het schouwspel ongelovig gade.*)

RIA : Daar was ik echt aan toe.

KRIS : Ria, hoe durf je!!! Jij bent al even slecht als Sloef.

RIA : Als je bij een hond slaapt...

AGENT 2 : (*Blij omdat hij de zegswijze kan aanvullen*)...krijg je zijn vlooiën. (*Tegen Agent 1*) Wat denk je daarvan?

AGENT 1 : (*Op strenge toon*) Wat mij interesseert is de vraag waarom deze twee individuen, die elkaar blijkbaar goed kennen, 's nachts in hun nachtgewaad over straat lopen. (*Pauze*) Wel,... ik luister.

RIA : (*Zij negeert de agent*) Sloef, heb je Kris al op de hoogte gebracht?

SLOEF : Ik heb de tijd nog niet gehad.

KRIS : Hij moest eerst eens drinken, verder zijn we nog niet geraakt.

AGENT 1 : Zouden jullie niet eerst eens luisteren naar mij.

SLOEF : Jij hebt gezegd dat ik morgen om negen uur naar het bureau moest komen. Ik zal dan naar jou luisteren.

AGENT 2 : Héla vriendje, een beetje beleefder zijn tegen de agenten hé!

SLOEF : Agenten, luister nu eens heel beleefd naar mij en hou a.u.b. beleefd jullie snavel. Wij hebben te maken met een noodgeval.

KRIS : Wil er mij nu eindelijk eens iemand zeggen waarover het gaat?

RIA : Ons moeder komt op bezoek!!!

KRIS : Wat!?!?!

SLOEF : *(Tegen Ria)* Ze heeft het blijkbaar niet goed begrepen.

RIA : Kris, heb je gehoord wat ik gezegd heb?

KRIS : *(Zij is zodanig onder de indruk dat zij niet kan antwoorden)*

SLOEF : Zie je wel dat ik gelijk heb. *(Hij gaat naar de keuken om “bij te tanken”.)*

AGENT 1 : Ik zie niet goed in waarom jullie daarvoor de hele buurt moeten op stellen zetten.

AGENT 2 : Ik vrees dat wij ons PV boekje zullen mogen bovenhalen...

AGENT 1 : ...en dat we ons potlood zullen mogen aanscherpen.

KRIS : *(Met een schorre stem tegen de agenten)* Laat dat boekje maar zitten.

AGENT 1 : Waarom?

RIA : Kennen jullie ons moeder?

AGENT 2 : Nee.

KRIS : Dan kunnen jullie ook de ernst van de situatie niet inschatten.

SLOEF : *(Komt terug binnen. Ad Ria)* Heeft ze eindelijk beet waar het over gaat?

KRIS : *(Zonder één woord te zeggen neemt ze het flesje uit Sloef zijn handen en drinkt het in één teug leeg.)*

SLOEF : *(Hij kijkt haar beteuterd aan)* Santé.

RIA : Jij moet niet van een ander spreken.

AGENT 1 : Ik denk dat heel de familie hier met een drankprobleem zit.

AGENT 2 : *(Die heeft duidelijk ook dorst)* Boh...ik zou ook best wel een biertje kunnen verteren.

AGENT 1 : (*Heel plichtsbewust*)Aangezien iedereen hier duidelijk over zijn toeren loopt, stel ik voor dat wij het opnemen van de verklaringen uitstellen tot morgenvroeg. Ik verwacht meneer en mevrouw samen om...

SLOEF : ... negen uur op het bureau.

RIA : We zullen er zijn.

AGENT 1 en 2 : Goed, een goede nacht allemaal samen en tot morgen.

KRIS : (*Zij laat de agenten uit*)

SLOEF : Ik ga nog een poging wagen. (*Terug af naar de keuken*)

KRIS : (*Ze komt terug binnen*) Ria, ben je echt zeker?

RIA : Natuurlijk. Ze heeft zelf gebeld.

KRIS : Maar dat is een ramp.

RIA : Inderdaad, daar bij vergeleken is de Tweede Wereldoorlog maar klein bier.

SLOEF : (*Hij komt terug binnen*)Als er over bier gesproken wordt ben ik van de partij.

KRIS : Wanneer heeft ze gebeld?

RIA : Een half uur geleden.

KRIS : Waar is ze nu?

RIA : Dat weet ik niet, Sloef heeft de hoorn opgenomen.

SLOEF : Natuurlijk, Sloefke moet altijd uit zijn bed als er 's nachts gebeld wordt.

KRIS : Sloef, waar is moeder nu???

SLOEF : Hoe kan ik dat nu weten? Ik kan moeilijk zien van waar ze telefoneert hé.

KRIS : En je hebt het natuurlijk niet gevraagd?

RIA : Daar is hij veel te stom voor.

KRIS : Wanneer zal ze hier zijn?

SLOEF : (*Hij kijkt hen allebei beteuterd aan*)

RIA : Sloef?

SLOEF : Dàt weet ik ook niet.

KRIS : Wat kan je nu met zo een man aanvangen?

SLOEF : Hé, dàt heeft ons Ria ook al dikwijls gezegd tegen mij.

RIA : Sloef, vooruit naar de keuken, en laat je hier niet meer zien!!

SLOEF : Tegen een hond zouden ze zeggen dat hij in zijn mandje moet.

RIA : Hoor ik je nog??

SLOEF : Bon, als je mij nog nodig hebt, roep je maar hé... (*Sloef af*)

RIA : Weet je wat ik het ergste vind aan mannen?

KRIS : (*Aarzelend*) Nee.

RIA : Dat ze onmisbaar zijn.

KRIS : Ik leef al lang zonder en ik voel mij er echt goed bij.

RIA : Echt? Je zou het anders niet zeggen.

KRIS : Waarom niet?

RIA : De laatste tijd loop je pisnijdig.

KRIS : Dat heeft niets met mannen te maken.

RIA : Zeker weten?

KRIS : (*Ze aarzelt even*) Ja.

RIA : Dat klinkt niet erg overtuigend.

KRIS : Ach, als ik geen man heb hoef ik er ook de last niet van te dragen.

RIA : Dan heb je er ook de pleziertjes niet van.

KRIS : Ach mannen...ik ben trouwens benieuwd in welke toestand Sloef straks uit de keuken zal komen.

RIA : Laat hem maar doen. Als hij dronken is slaapt hij en als hij niet slaapt is hij druk in de weer om dronken te worden.

KRIS : Ria, wij moeten hoe dan ook beletten dat moeder hier komt logeren.

RIA : Hoe wil je dat oplossen? Bij mij kan ze zeker niet komen want wij hebben geen plaats.

KRIS : En hier kan ze ook niet blijven.

RIA : Waarom niet, je hebt kamers genoeg.

KRIS : Ja, maar niet voor haar. (*Sloef is intussen nonchalant in de deuropening komen staan*)

RIA : Voor wie dan wel? Jij bent zeker bang dat wij zouden zien wie hier allemaal blijft slapen.

KRIS : Ik kan mij niet permitteren dat zij hier rondloopt als ik mijn klanten ontvang. Ik wil geen pottenkijkers in mijn huis.

RIA : Wel, ik ook niet.

SLOEF : Zet ze in de krant.

RIA : Sloef, ik had gezegd dat ik je hier niet meer mocht zien.

SLOEF : Het bier is op.

KRIS : Wat zeg je daar Sloef?

SLOEF : Dat het bier op is.

KRIS : Nee, dat bedoel ik niet. Wat heb je daarvoor gezegd?

SLOEF : Dat weet ik niet meer. Het is al te lang geleden.

RIA : *(Tegen Kris)* Begrijp je nu waarom ik stilaan knettergek aan het worden ben?

KRIS : Het is je eigen keuze.

SLOEF : *(Hij heeft intussen een sierpistool van de muur genomen en hij voelt zich ineens een echte cowboy.)*

KRIS : Pas op Sloef, want dat wapen is geladen.

SLOEF : Je moet niet bang zijn, ik weet hoe ik met vuurwapens moet omgaan.

KRIS : Laat het ons hopen. *(Ad Ria)* Maar wat moeten we dan met moeder doen? *(Op dat moment vuurt Sloef een schot af. Het zou een mooi effect zijn, indien aan de andere kant van het toneel iets naar beneden zou vallen. Hier kan de regisseur zijn verbeelding laten spelen. Mogelijk kan daarvoor een "special effect" gebruikt worden)*

RIA : *(Ria en Kris zitten een paar tellen als aan de grond genageld, dan...)* Sloef!! Dat meen je toch niet.

KRIS : Jij wil moeder toch niet...

SLOEF : *(Die danig onder de indruk is)* Wat?...Wie???

KRIS : Sloef, wil je a.u.b. dat wapen terug aan de muur hangen, want dat heeft meer geld gekost dan jij in drie maand kan verdienen. Verdorie, kijk nu eens naar mijn behang, er is een gat in.

SLOEF : *(Hij komt schoorvoetend naderbij)* Het is toch maar een kleintje hé.

KRIS : Een kleintje? Geef dat pistool hier, voor er nog meer ongelukken gebeuren. *(Ze hangt het pistool terug op zijn plaats, Ria maakt Sloef er attent op dat hij beter naar de keuken gaat)*

RIA : Kunnen we haar niet in een hotel laten logeren?

KRIS : Wie gaat dat betalen, laat staan dat moeder dat zou willen.

RIA : Jij hebt toch geld genoeg.

KRIS : Denk jij dat?

RIA : Natuurlijk. Jij bent niet voor niets de beste advocaat van de stad, en jij woont niet voor niets in het mooiste huis.

KRIS : Ik HAD geld genoeg, maar ik heb de laatste tijd een aantal processen verloren, die mijn reputatie flink geschaad hebben.

RIA : Als jij hier kan blijven wonen, kan je nog niet te veel problemen hebben.

KRIS : *(Ten einde raad)*Ik weet niet hoe wij dit moeten oplossen.

RIA : Dat kan niet.Advocaat Kris Van Doren weet toch voor alles een oplossing.

KRIS : Ach, ik weet niet wat er de laatste tijd met mij aan de hand is, maar ik kan mij niet meer concentreren.

RIA : Wat jij nodig hebt is een man.

KRIS : Wat moet ik daar mee? Ik zou niet graag met “een Sloef” in huis zitten.

RIA : Daar is geen gevaar voor. Sloef is uniek, en ...hij is van mij.

KRIS : Je mag hem hebben hoor.

RIA : Ach, hij is de kwaadste nog niet.Hij is misschien een beetje onhandig... *(We horen in de keuken iets breken)*

KRIS : Sloef, wat heb je nu weer naar de vaantjes geholpen? *(Ze springt recht en loopt naar de keuken)*

SLOEF : *(Hij komt haar tegemoet met de restanten van een glazen schaal in de hand)*
Dat glazen schoteltje is uit mij handen gevallen.

KRIS : *(Zij is de wanhoop nabij)* Noem jij dat een glazen schoteltje? Dat is verdorie een unieke vaas die ik als geschenk van een zakenrelatie gekregen heb nadat...

RIA : ...hij hier zijn zaken is komen bespreken zeker? Ik ken dat.

KRIS : Nee, nadat ik ervoor gezorgd heb dat hij een enorme schadeclaim niet moest betalen. *(Ad Sloef)* Waar is de rest van de schaal?

SLOEF : In duizend stukjes op de grond. Maar ik zal ze proberen te lijmen met “PRIT”.

KRIS : Jij gaat helemaal niets. Jij gaat hier naast mij zitten, en als je nog één millimeter durft te bewegen, krab ik je ogen uit.

RIA : Wat? Je zou eens moeten durven. Jij gaat helemaal niets doen, begrepen.*(Op een heel lieve manier)* Kom Sloefke, zet je hier een beetje bij mij en neem “en passant” nog een biertje mee.

SLOEF : Het is op.

KRIS : *(Spinnijdig)* Drink dan een glas water, dan zal je misschien terug een heldere kop krijgen. Moet je mijn mooie vaas zien. Ik was er zo aan gehecht.

RIA : Zorg er dan voor dat dat heerschap nog eens wordt vrijgesproken, dan krijg je wel een nieuwe.

KRIS : Alsof dat zo eenvoudig is!!!

RIA : Ach mens, vertel mij liever hoe wij ons moeder haar geval gaan oplossen?

SLOEF : Met “acide”!

KRIS : Pardon?

SLOEF : Als er iets moet opgelost worden, kan je geen beter product vinden.

KRIS : Het is hopeloos!!!

RIA : (*Op een heel lieve toon*) Sloefke, kan jij echt niets beters bedenken?

KRIS : Dan zal je wel eerst zijn hersenen moeten stofzuigen, want ze zitten vol spinnenwebben.

SLOEF : Ik heb het daarnet al gezegd. ZET ZE IN DE KRANT.

RIA : Wie?

SLOEF : Moeder natuurlijk.

KRIS : Dat is de oplossing. Hoe ik daar niet aan gedacht heb.

RIA : Wat? Ik begrijp er niets van.

SLOEF : Misschien kan je bij haar ook eens met de stofzuiger rondgaan.

KRIS : Sloef heeft gelijk. We plaatsen een huwelijksadvertentie in de krant.

RIA : (*Zij begint onbedaarlijk te lachen*) Ons moeder, ...laten trouwen. En denk jij nu werkelijk dat zij dat zal willen?

KRIS : Moeder wil niet trouwen, moeder MOET trouwen.

SLOEF : Het is, zoals ze bij ons zeggen, van “moetens”.

RIA : Dat meen je toch niet. Bovendien is dat onmogelijk. Ons moeder is al dertig jaar haar “matrice” kwijt.

KRIS : Denk toch eens goed na. We kunnen zelfs twee vliegen in één klap slaan.

RIA : Hoe?

KRIS : (*Zij wil antwoorden, maar Sloef is haar te vlug af*)

SLOEF : Ten eerste kan je er voor zorgen dat je moeder getrouwd raakt. Dan is ons probleem opgelost. En ten tweede kunnen wij er voor zorgen dat ze trouwt met een rijke stinkerd. Dan zijn Kris haar problemen ook opgelost.

KRIS : Fantastisch Sloef, ik wist niet dat jij zo snugger was.

RIA : Wat denk je daar van? We hebben hem nog maar voorgesteld om water te drinken en hij kan opnieuw helder nadenken. Sloefke, ik ben fier op jou. *(Zij geeft hem een zoen)*Kris, neem eens potlood en papier.

KRIS : Waarom?

SLOEF : Vermoedelijk om iets op te schrijven.

RIA : Juist, we moeten een advertentie maken die meteen aanslaat.

KRIS : Kunnen we daar niet mee wachten tot morgen, ik wil nu gaan slapen.

RIA : Nu gaan slapen? Maar meisje toch, als je de oplossing van een probleem in handen hebt mag je het niet meer laten wachten.

KRIS : Ja, maar als ik geen helder hoofd heb kan ik morgen dat proces niet winnen.

SLOEF : Welk proces is het?

KRIS : Dat van Mr. Pingelaar. Hij heeft ettelijke miljoenen verduisterd van zijn klanten, maar hij beweert dat hij zelf is opgelicht.

SLOEF : De sukkelaar.

RIA : *(Minachtend)* Hoe jij dat uitschot wil verdedigen, begrijp ik niet.

KRIS : Iedereen heeft recht op een goede verdediging.

RIA : En hoe meer geld er moet verdedigd worden, hoe interessanter het is voor de advocaat.

KRIS : *(Die duidelijk op haar tenen getrapt is)* Wat? Ik weiger dit soort zinloze discussies nog verder te voeren. Jullie vinden de weg naar huis wel terug. Slaapwel, en tot morgen. Dan kijken wij wel verder hoe die advertentie moet opgemaakt worden. *(Kris gaat weg naar de slaapkamer)*

SLOEF : Kom dat tegen, ze is weg. Ze is precies “in haar gat” gebeten.

RIA : Typisch Kris. Zij mag op alles en iedereen kritiek geven, maar als zij in het nauw gedreven wordt, is ze direct spinnijdig.

(Op de achtergrond horen we opnieuw de sirene naderen inclusief blauw zwaailicht)

SLOEF : Ik denk dat er nog eentje in zijn pyjama over straat loopt.